

นายประวิทย์ ลี่สถาพรวงศา (ป
ประวิทย์ ลี่สถาพรวงศา)
อธิบดีกรมก
ศทช1006/46/2562

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงาน กสทช. ประวิทย์ ลี่สถาพรวงศา (โทร. ๑๒๕๓)

ที่ ศทช ๑๐๐๖/ ๕๖

วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเปิดเผยความเห็นในการพิจารณาระเบียบวาระ กสทช. นัดพิเศษครั้งที่ ๑/๒๕๖๒

เรียน ลสทช. ฐากรฯ

ตามที่ได้มีการประชุม กสทช. นัดพิเศษ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๒ และในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๕.๑ เรื่อง ร่างประกาศ กสทช. เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกคืนคลื่นความถี่ย่าน ๗๐๐ MHz มาตรการทดแทน ชดใช้ หรือจ่ายค่าตอบแทน และหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน ๗๐๐ MHz ผมได้แสดงความเห็นนอกเหนือจากมติที่ประชุม ผมจึงขอเปิดเผยความเห็นเพิ่มเติมของผม เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กสทช. นัดพิเศษ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ ในส่วนหมายเหตุของระเบียบวาระดังกล่าว โดยมีรายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(นายประวิทย์ ลี่สถาพรวงศา)

กสทช.

ความเห็น กสทช. ประวิทย์ฯ เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กสทช. นัดพิเศษ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ ระเบียบวาระที่ ๕.๑

“ผมเห็นชอบในหลักการที่จะจัดการคลื่นความถี่ ย่าน ๗๐๐ MHz เพื่อนำมาจัดให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งเห็นชอบในหลักการที่จะต้องทดแทน ชดใช้ หรือจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผู้ที่ถูกเรียกคืนคลื่นความถี่ หรือผู้ได้รับผลกระทบ ทั้งนี้เป็นไปภายในกรอบของบทบัญญัติมาตรา ๒๗ (๑๒/๑) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ อย่างไรก็ตาม ผมยังมีข้อที่เห็นไม่สอดคล้องและมีข้อสังเกตต่อร่างประกาศที่เสนอให้พิจารณาในระเบียบวาระนี้ หลายประการ ดังนี้

“๑. เมื่อไม่นานมานี้ กสทช. ได้ประกาศใช้ประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกคืนคลื่นความถี่ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ หรือใช้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า หรือนำมาใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่ายิ่งขึ้น (ประกาศเรียกคืนคลื่นฯ) เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการตามบทบัญญัติมาตรา ๒๗ (๑๒/๑) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ซึ่งแม้ว่าประกาศฉบับดังกล่าวกำหนดว่าจะไม่ใช้บังคับกับคลื่นความถี่ย่าน ๗๐๐ MHz ที่ กสทช. ได้อนุญาตเพื่อให้บริการโทรทัศน์ในระบบดิจิทัล แต่เนื่องจากประกาศดังกล่าว และร่างประกาศฯ ฉบับนี้ ต่างก็อ้างฐานอำนาจตามมาตรา ๒๗ (๑๒/๑) เช่นเดียวกัน ดังนั้น กรอบหลักการ คำนิยาม และแนวทางดำเนินการก็ควรที่จะไม่แตกต่างกัน การที่คำนิยาม “ทดแทน” “ชดใช้” “จ่ายค่าตอบแทน” ในร่างประกาศที่นำเสนอใหม่มีความแตกต่างจากร่างประกาศที่ประกาศใช้แล้วจึงเป็นเรื่องที่ต้องมีเหตุผลรองรับอย่างแข็งขันและมีความสมเหตุสมผล

ทั้งนี้ จำเป็นต้องมีการพิจารณาข้อเท็จจริงให้ถ่องแท้ด้วยว่า หากแนวทางการจัดการคลื่น ๗๐๐ MHz ที่ กสทช. จะดำเนินการนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อสิทธิของผู้รับใบอนุญาตให้ใช้งานคลื่นความถี่เพื่อให้บริการโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิทัล (ผู้รับใบอนุญาตทีวีดิจิทัล) ที่ประกอบกิจการอยู่เดิม กรณียอมไม่เข้าเงื่อนไขตามมาตรา ๒๗ (๑๒/๑) ที่ กสทช. จะกำหนดมาตรการทดแทน ชดใช้ หรือจ่ายค่าตอบแทนได้

๒. ตามประกาศเรียกคืนคลื่นฯ ของ กสทช. ที่ประกาศใช้แล้ว ได้กำหนดให้มีกระบวนการวิเคราะห์การเรียกคืนคลื่นความถี่ ว่าจะต้องเป็นคลื่นความถี่ตามมาตรา ๒๗ (๑๒/๑) กล่าวคือ เป็นคลื่นความถี่ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ ใช้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า หรือนำมาใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่ายิ่งขึ้น แต่ร่างประกาศฯ ที่เสนอในระเบียบวาระนี้มีได้กำหนดกระบวนการวิเคราะห์และประเมินประเด็นดังกล่าวเอาไว้แต่อย่างใด ดังนั้น จะมั่นใจได้อย่างไรว่าการเรียกคืนคลื่นความถี่ตามร่างประกาศฯ นี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของมาตรา ๒๗ (๑๒/๑) อีกทั้งในประเด็นเรื่องการทดแทน ชดใช้ จ่ายค่าตอบแทน ในประกาศเรียกคืนคลื่นฯ ที่ประกาศใช้แล้ว ก็ได้กำหนดให้ต้องตั้งสถาบันวิจัยมาศึกษาเพื่อประเมินมูลค่าคลื่นความถี่ มิใช่ว่า กสทช. จะเป็นฝ่ายกำหนดได้เอง ดังนั้นในกรณีคลื่นย่าน ๗๐๐ MHz ก็ควรใช้บรรทัดฐานเดียวกัน

๓. มาตรา ๒๗ (๑๒/๑) กำหนดให้เงื่อนไขในการเรียกคืนคลื่นความถี่จะต้องกำหนดวิธีการทดแทน ชดใช้ หรือจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผู้ที่ถูกเรียกคืนคลื่นความถี่ โดยให้คำนึงถึงสิทธิของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการถูกเรียกคืนคลื่นความถี่ในแต่ละกรณีด้วย ดังนั้น การกำหนดในร่างประกาศฯ ให้ผู้รับใบอนุญาตให้บริการโครงข่าย (MUX) และผู้รับใบอนุญาตให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้บริการโทรทัศน์ในระบบดิจิทัล ได้รับการทดแทน ชดใช้ หรือจ่ายค่าตอบแทนด้วย ทั้งนี้ ผู้รับใบอนุญาตทั้งสองแบบดังกล่าวไม่ใช่ผู้ที่ถูกเรียกคืนคลื่นความถี่ ถือเป็นข้อกำหนดที่เกินกว่ากรอบของกฎหมายหรือไม่

๔. หากในการเรียกคืนคลื่นความถี่ ย่าน ๗๐๐ MHz นี้ กสทช. เรียกคืนคลื่นเพียงบางส่วน โดยไม่จัดสรรคลื่นทดแทน แม้จะไม่กระทบต่อการประกอบกิจการของทีวีดิจิทัลที่มีอยู่เดิม แต่ก็อาจส่งผลกระทบต่อเกิดช่องทีวีดิจิทัลใหม่ หรืออาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพบริการหรือไม่ ผมเห็นว่าจำเป็นจะต้องมีการพิจารณาในประเด็นดังกล่าวและประเด็นที่เกี่ยวข้องด้วย ทั้งนี้ รวมถึงการพิจารณาในประเด็นจำนวนช่องที่เหมาะสม โดยอาจมีมาตรการที่เปิดให้ผู้ประกอบกิจการสามารถแสดงความจำนงคืนคลื่นความถี่และยกเลิกใบอนุญาตได้ เพื่อให้มีทางเลือกที่เหมาะสมตามความเป็นจริงของตลาด ซึ่งประเด็นเรื่องการอนุญาตให้ออกจากตลาดได้นี้ควรมีการพิจารณาแง่มุมความเป็นไปได้ทางกฎหมายแล้วนำไปปรับปรุงความเห็นสาธารณะด้วย”